

ת"פ 17312/07/11 - מדינת ישראל נגד יעקב רבובר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 17312-07-11 מדינת ישראל נ' רבובר בפני
כב' השופטת דניאלה שריזלי

12 אוגוסט 2015

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יעקב רבובר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נעמה פנן

ב"כ הנאשם - עו"ד ענבר קינן

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם עומד לדין בעקבות אירוע שמוקדו סכסוך על השימוש בדרך. כתב האישום תוקן בעקבות הסדר טיעון שהושג בין הצדדים, וזאת לאחר שכבר כפר הנאשם באשמה וגם נשמעו ראיות התביעה. משהודיע הנאשם כי הוא חוזר בו מכפירתו ומודה, תוקן כתב האישום, והנאשם הורשע בעקבות ההסדר והתיקון בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז-1977 ובעבירה של תקיפה שגרמה חבלה ממשית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

על העובדות בתמצית ובקצרה: סכסוך הדרך התגלע בין הנאשם, שעה שרכב על קטנועו והגיע לצומת בבני ברק, לבין אביחי סוויסה, שרכב גם הוא על קטנוע, והנאשם סבר כי סוויסה, המתלונן, "חתך אותו" בנסיעתו. חילופי דברים הוסלמו, והנאשם היכה בידו על הקסדה של המתלונן, ודחף אותו בעודו יושב על הקטנוע. בכך, לא הסתיים העימות בין השניים, שכן הנאשם ירד מקטנועו, תפס את המתלונן בגופו, והשניים התגוששו על הרצפה, כשהנאשם מכה את המתלונן השרוע על הרצפה.

לכאורה, אמור היה התרחיש להסתיים, אלא שחמתו של הנאשם בערה בו, הוא נסע בעקבות המתלונן על קטנועו, המתין למתלונן ליד מקום עבודתו בפתח תקוה, ושם תקף אותו, פעם נוספת, כשזרק את הקסדה שלו לעבר ידו של המתלונן, פגע באצבע הקמיצה, וגרם לו דימום וחבלות. בכתב האישום המתוקן מצוין, על יסוד תעודה רפואית, כי למתלונן נגרם שבר פרוקסימאלי ודיסטאלי בקמיצה, וגם שפשופים במרפק ימין.

כאמור, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירות לפי הסעיפים 379 ו-380 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

הדיונים נדחו מעת לעת גם כדי לקבל תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, תסקיר שתאריכו היה 1.4.14, וגם כדי לקבל חוות דעת הממונה על עבודות שרות.

בין לבין, גם התבקשה חוות דעת פסיכיאטרית. בחוות הדעת נקבע כי הנאשם אינו חולה במחלת נפש, ואינו זקוק להתערבות פסיכיאטרית דחופה. ואולם, הומלץ על המשך מעקב פסיכיאטרי אמבולטורי תוך הפניה להליך גמילה דרך שרותי הרווחה.

לצער, נדחו הדיונים מנסיבות אישיות שלי, וכך הגענו למצב שבו כתב אישום שהוגש בתאריך 15.6.11, ואשר הסדר הטיעון הוצג ביום 12.9.13, מתברר רק היום. חלפו אפוא חמש וחצי שנים מאז האירוע, ארבע שנים מאז הוגש כתב האישום.

הצדדים חלוקים בטיעוניהם לעונש, כאשר התביעה מציגה מתחם עונשי חמור, שבבסיסו חומרת עבירות האלימות, התקיפה המתמשכת שמורכבת הייתה ממספר אפיזודות, ושיקפה הלך רוח אלים של אדם שהוא חסר מעצורים, אשר לא מרפה מקורבנו. בשל אלה, ובשל הרשעה קודמת של הנאשם בעבירת אלימות, כולל פציעה, שבגינה ריצה הנאשם עונש מאסר בפועל ממושך, עתרה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר ממושך בפועל, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם עשתה כדרכה כל שביכולתה למען הנאשם. מוסכם עימה כי מדובר בתרחיש שלא ניתן להקל בו ראש, וגם התוצאות חמורות. יחד עם זאת, לגישתה, על אף האפיזודות השונות, סברה ב"כ הנאשם כי יש לקבוע מתחם אחד אחיד לאירוע כולו, באשר נבע מאותו מקום, והיווה השתלשלות אחת נמשכת. לקולא, ביקשה ב"כ הנאשם לשקול בעיקר את הנכונות ליטול אחריות שבאה בעקבות ההודיה, וגם ובעיקר, את הזמן הרב שחלף מאז מועד האירוע, חמש וחצי שנים, כאמור, תקופה שבמהלכה לא שב הנאשם להסתבך בכל דרך שהיא.

נמסר על-ידי הסנגורית ואושר על-ידי הנאשם, כי הוא הבין את הבעייתיות שבהתנהגותו, ונרתם לטיפול מעקבי אצל רופא פסיכיאטרי, וכיום הוא נמצא במקום אחר בכלל, ולכן התבקש בית המשפט להסתפק בענישה מתונה שעיקרה מאסר על-תנאי ופיצוי מדוד למתלונן.

דומני שאין צורך להכביר מילים על חומרת מעשיו של הנאשם, אשר נבעו אך ורק על רקע כעס בשל שימוש בדרך, וסברתו כי המתלונן "חתך אותו". פעם אחר פעם מביעים בתי המשפט חרדתם מאירועים כאלה שתחילתם סכסוך של מה בכך, וסיומם מי ישרנו. במקרה זה, יכול היה האירוע להסתכם בהחלפת מילים ותו לא, אלא שהנאשם התעקש בשל תכונותיו האישיות, הוא עצמו, להמשיך ולרדוף את המתלונן, וכך אירע שהוא תקף אותו גם לאחר שחלף זמן ממועד האירוע, וגרם לשבר באצבעו. תוצאה חמורה ומיותרת לכל הדעות.

חומרת העבירות וחומרת הנסיבות הקונקרטיות מחייבות שייקבע מתחם עונשי חמור. המתחם שהציעה התובעת, אם אשקלל אותו, הרי שבמכלול הנסיבות הוא סביר וראוי. קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם היא פועל יוצא משורה של רכיבים המנויים בחוק העונשין, ובין השאר, הנסיבות האישיות של הנאשם עצמו, נסיבות משפחתיות, ועוד.

נוטה הייתי להחמיר בעונשו של הנאשם בהתאם לעתירת התביעה. ואולם, כאשר אנחנו ניצבים בשנת 2015, רחוקים מאוד ממועד האירוע, וכאשר מסתבר כי הנאשם עשה במהלך שנים אלה דרך משמעותית, שעיקרה הבנת הבעייתיות שבהתנהגותו, הנכונות ליטול אחריות וגם לפצות את המתלונן, אני מתקשה לקבוע לגביו עונש מאסר בפועל, אפילו לריצוי בעבודות שרות.

אשר על כן, אני מחליטה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על-תנאי בן שמונה חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור משך שנתיים מהיום עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

ב. מאסר על-תנאי בן ארבעה עשר חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור משך שנתיים מהיום עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

ג. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם לקופת בית המשפט בשני תשלומים שווים ורצופים, שהראשון בהם לא יאוחר מ-18.9.15 והתשלום השני חודש לאחר מכן.

ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלונן: מר אביחי סוויסה רח'

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט, לזכות המתלונן, בשלושה תשלומים שווים ורצופים שהראשון בהם לא יאוחר מ-15.11.15 וכל תשלום נוסף חודש לאחר מכן.

הודע לנאשם על זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"ז אב תשע"ה, 12/08/2015 במעמד הנוכחים.

דניאלה שריזלי , שופטת